

# கைவா போதினி

மேன்மை கொள் கைவா நீதி விளங்குக்  
உலகமெல்லாம்.

எழுந்திரு விழித்திரு  
பரத்தினைச்சாரப் பச்த்திரு



அன்பர்பணி செப்யாலை ஆளாக்கி விட்டு  
விட்டால் இன்பாலை தானே வந்து  
எய்தும் பராபரமே.

வருடச்சந்தா	50 ரூபம்
தபாற்சேலவுட்பா	75 "
தனிப்பிரதி விலை	5 "

பருத்தித் துறை ரச கைவப்பிரகாச சபையாரால்  
கைவசமயிகள் முன்னேற்றத்தைக் கருதி வெளியிடப்படும் ஓர் மாதப்பத்திரிகை

மலர் 2

பிரமாத்ஞை, பங்குனிமீ, கந்த

(14-3-40)

இதழ் 12

## கடவுள் வணக்கம்.

மேய்தான் அரும்பிவிதிர்விதிர்த்துன் விரையார்சமுற் கென், கைதான்தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதுப்பிஉள்ளாம், போய்தான் தலிரிந்துன்னைப் போற்றி சய சய போற்றியென்னுங், கைதான் நேகி மூலிடேல் உடையாய் என்னைக் கண்டுகோளோ.

இ-ள் என்னை அடிமையாக உடையவனே நின்பேருங் கருணைத்திற்தைத் தினைந்து உடம்புதா

னே மயிர்க்கூச்சேறிந்து நநேடுங்க, உனதுவாசனை போருந்தியதிருவடிகளை வணங்குவான் எனதுகை கள் தாமே தலைமேற் கூப்பப்பேற்று கண்களினி ண்று ஆனந்தவேள்ளாம் நிரம்ப, மனாஷாது ஆர்வத் தால் வேப்பமுடைத்தாக, கிலையற்ற வற்றிள்பதற்று த் தானே நிங்கியோழிய, உனக் குவணைகசம். வேற்றி வேற்றி வணக்கம் என்றியாம்பும் ஒழுக்கத்தையே நழுவவிடாது மேற்கொண்டுகிற்பேன். அழியேனைக் கண்பார்த்து ஏற்றுக்கொற்றுக்.

## மறுபிறப்புக் கொள்கை உண்மை.

### மேல் நாட்டு அறிஞர் அனுபவம்.

**பிராணிகளின் உடலுக்குள்ளே இலங்கும்**  
ஆத்மா பழைய உடையைக் களைந்து புதிய உடையை அனிந்தால் அதை பிறப்பென்றும், பழைய உடையை விலக்குவதை இறப்பென்றும், அந்த ஆத்மாவிற்கு அழிவில்லையென்பதும், ஆத்மா மீண்டும் மீண்டும் புதிய புதிய உடலுக்குள் பிரவேசித்துக்கொண்டேயிருக்குமென்பதும், மறுபிறப்பு சம்பிரதாயத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் வாதம்.

உடலைவிட்டுப் பிரிந்த ஆத்மா மீண்டும் மற்றேர் சரீரத்திற்குள் எவ்வளவு காலத்திற்குள் புகுந்து கொள்ளுகிறது? ஒருஉடலை விட்டவுடன் புகுந்துகொள்கிறதா? அல்லது பல ஆண்டுகள் கழிந்தபின் புதிய சரீரம் போர்த்துக் கொள்ளுகிறதா? என்பதைக்குறித்து டாக்ஸிவி பார்சான்டி, பியர்மன்ஸ் பத்திரிகையில் பின்வருமாறு

எழுதுகிறு:

வினாப் பயன்

“ஆத்மாக்களில் இரண்டு விதங்களுண்டு எனச் சொல்லலாம். முதிர்ந்து பரிபக்குவமகடன் தலை சில். பக்குவமடையாதலை மற்றவை. பக்குவமண்யாத ஆத்மாக்களுக்கு உடனே புதிய உடல்கடைக்காது. அவை சில காலம் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆனால், பக்குவமடைந்த ஆத்மாக்கள், உடனே புதிய உடலைப் பெற்று உலகத்தில் பிறந்துவிடும்.

“முன் பிறப்பில் செய்வினகளைப் பூர்ணமாகச் செய்யாமல் அரைகுறையாக பாக்கி விட்டுப் போன ஆத்மாக்கள் தாமதமில்லாமல் பிறந்துவிடும்.

அதிசய பிரக்ஞா

“பூர்வ ஜனம் பிரக்ஞா எனபது சிவருக்கு ஓம் பக்கம் பார்க்க

## சுவாமி விவேகானந்தரினது சிவிய சரித்திரம்.

பிரதானமாகச் சுவாமி கேதாரேஸ்வராந்தர் எழுதிய  
சித்திரத்தையும் பலவோசிரியர்களின்  
தறிப்புரைகளையும் ஆதாராகக்கொண்டு எழுதப்பட்டது  
(திரு. வ. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.)

முற்றேடரிச்சி.

தேவர் ராமகிருஷ்ணர் மகாசமாதியடைந்தபின்  
னர் சுவாமிவிவேகாநந்தரும் (நரேந்திரரும்) இன்  
நும் சிலவாலிப் சிஷ்யர்களும் தங்கள் வீட்டிற்  
குத்திரும்பிப்போகாது துறவறவாழ்க்கையை நடத்திவந்தார்கள். கிருக்ளதசிஷ்யர்கள் சுவாமிவிவேகாந்தர் முதலிய சங்கியாச சௌகாதர்க்கே மடமொன்று அமைத்து அவர்களுக்கு தம்மால் இயன்றபொருள் உதவிசெய்து வந்தார்கள். மற்றவர்களும் உதவிபுரிந்துவந்தார்கள். சுவாமிவிவேகாநந்தரும் வாலிப் சிஷ்யர்க்கும் கிடைத்த சொற்பபனத்தைக்கொண்டு அரிசி, பறுப்பு முதலியவைகளை வாங்கி உண்டு வந்தார்கள். சிலசமயம் இவைகள் வாங்கக்கூடப் பணம் போதாமல் இருக்கும். ஆனால் உள்ளதை உண்டுவந்தார்கள். தங்கள் தேகத்தை ப்பற்றி இவர்க்கே இச்சிந்தனைக்கிடையாது. சுவாமிவிவேகாந்தர் ஆச்சிரமத்தின் உயர்ந்த நோக்கங்களைப்பல்லாம் சிஷ்யர்க்கே எடுத்து விளக்கியும் அவர்களோடு கூடி புராணங்களையும் படித்து அவ்வாலிப் சங்கியாசிகள் எல்லோரையும் பெரிய படிப்பாளிகளாக்கி வைத்தார். தியானத்திலே நீண்டநேரம் எல்லோரும் செலவிடுவார்கள். அவர்களுடைய மனம் எப்பொழுதும் பகவானின் திருவடியையே நாடிக்கொண்டிருக்கும் கிருக்ளத் சிஷ்யர்கள் ஆச்சிரமத்திற்குவந்து கற்றுக்கொள்வார்கள். படித்த பண்டிதர்கள், சுவாமி விவேகாநந்தரோடு வாதித்து தம்முடைய ஐயங்களை தெளிவாக்கிக் கொள்ளுவார்கள்.

தீர்த்த யாத்திரை.

மூன்று, நான்கு வருஷமாக இவ்வி தமாக காலம் போன பின் சுவாமி விவேகாந்தர் தீர்த்தபாத்திரை சென்றால் அவர் எங்கெங்கு ரெசன்றூரோ அங்கெல்லாம் அவரது தோற்றமும், கம்பிரமானங்கையும் முகத்தினமுழும் சனங்களுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அவருடைய திரு

வாக்கு பெற்றேர் அதிஷ்டசாலி ஆகினார்கள். தம்மை இன்னுரென்று காட்டிக் கொள்ளாதபடி தம்முடைய பேரை சுவாமி அடிக்கடி, மாற்றிக்கொண்டார்.

பிருந்தாவனத்திற்கு யாத்திரை போகும்பொழுது கோவண்டத்தைத்தவிர வேறுஒன்றும் அவரிடத்தில்லை. ஒருநாள் தம்முடைய கோவண்டதைக் கசக்கிக் காயவைத்துவிட்டுக் குளிக்கப்போயிருந்தார். குரங்கு ஒன்று அக்கோவண்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு மரத்தின்மேன் ஏறிவிட்டது. “இருந்த ஒரு கோவண்டத்தையுங் குரங்கு தூக்கிக்கொண்டுபோய்விட்டதே, நான் எப்படி சன சமுகத்திலேபோய்ப்ப பிச்சைகேட்டபேன் “என்று நரேந்திரர் மனங்களாந்தார். குரங்கமைன்றூயுக் கேட்டுக் குரங்கு கோவண்டதைக் கொடுக்கவில்லை. இனி சனசமுகத்தினுட் போவதில்லையென்றும் கடுமையானதவும் செய்து தேகத்தை விட்டுவிடுவது எனவும் தீர்மானித்துக்கொண்டு பைத்தியம்பிடித்தவர்போல் அதிவேகமாக காட்டைஞாக்கி ஒழினார். மனிதர் ஒருவர் உணவு, தண்ணீர், காவிவள்ளிரம் இவைகளை அதிவிரைவாய் ஒழிவுரு சுவாமிவிவேகாநந்தரிடம் கொடுத்தார். பகவானின்கருணையை நினைத்துக்கொண்டு திரும்பிவரும்பொழுது முன் காப்போட்ட இடத்தில் தன் கோவண்டத்தைக்கண்டார். அன்றுதுவக்கம்பாரிடத்திலும் டாதே நும் கேட்பதில்லையென்று தீர்மானித்துக்கொண்டார். “என்செயலால் ஆவதொன்றுமில்லை எல்லாம் உடன்செயல் என்று” உணர்ப்பெற்றார். பகவானின் நினைவோடுபேசியுடன் மழையில்லேதுசுவக்கியத்தைக்கவனியாது நடந்துகொண்டுபோனார். திடை ரென் ஒருமனிதன் ஒழிவுந்து உணவு கொடுத்துவிட்டு காட்டிப்பாதையிலேயே மறைந்துவிட்டான். சுவாமி விவேகாந்தார் குருதேவரின்கிருப்பையை நினைத்து நினைத்துக் கண்ணீர்விட்டார்.

முதல் சீவ்யர்

பசிதாகத்துடன் ஒருநாள் உட்கார்ந்தி நூக்கும்பொழுது ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் சரத் சந்திரகுப்தர் சுவாமியை தம்மீட்டுக்கு வணக்கத்துடன் அழைத்துச்சென்று உணவுட்டி ஆறுதல் செய்தார். சுவாமிவெளிக்கூடும்பொழுது தாழும் உலகத்துறந்து சுவாமியோடு கூடச்செல்ல விரும்பினார். சுவாமி சங்கியாச வாழ்க்கையின்கஷ்ட நிஷ்டரமுதலியவற்றை எடுத்துச்சொல்லியும் பிடிவாதமாகச் சங்கியாசம் கொள்ளவேண்டுமேன்றே நின்றார்.

## “தோகையோடென்னைக் கூட்டிடாயெனில்” “பா னு”

**சைவபோதினி** யின் இரண்டாவதாண்டு இன்றைய இதழோடு முற்றுகின்றது:- இரண்டாவதாண்டு பெருகு பெருகுகென்ற பெருகி, இனி, பெருகுதற்கு இடமில்லை என்று கூறும்படிக்குப் பெருகிவிட்டது; இரண்டாவதாண்டின்வயதுகுறுகு குறுகென்று குறகிடிக்குதற்குறுகுடிடமில்லை என்றளவில் குறகிவிட்டது: அதாவது, இனி இல்லைன்று சொல்லும்படிக்கு வந்துவிட்டது. உடனே மூன்றாவதாண்டு தொடங்குதல் வேண்டும். இரண்டாவதாண்டு பெருத்தற்கோ அதன்வயது குறுத்தற்கோ இடமில்லாது போனமையால் மூன்றாவதாண்டு தோன்றுகின்றது. அவ்வாண்டில்,

கடைசியில் சுவாமி சரத்சந்திரகுபதரைப் பார்த்து “உனக்குச் சங்கிபாசியாக வேண்டுமென்னும் அவா உள்ளபடியே இருந்தால் இதோன்றுது கமண்டலத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோய் உனக்குக் கீழ் வேலைசெப்பும் சிப்பந்திகளிடத்திற் சிச்சைவாங்கிக்கொண்டுவா” என்று கூறினார். சரத்சந்திரர் கொஞ்சங்கூடப் பின் வாங்காமல் கமண்டலத்தைக் கடாது கையில் ஏந்திக்கொண்டு பிச்சைக்குப்போனார். சரத்சந்திரரின் தீவிரநிலையைப்பார்த்த தாய்தங்கையர் அனுமதியளித்தனர். சுவாமி விவேகாநந்தர் சரத்சந்திரகுப்பதரை ஏற்றுக்கொண்டார். இவரது தீட்சை நாமம் சுவாமி சதானந்தர் இவர் தான் சுவாமி விவேகாநந்தரின் முதல் சிவ்யர். தமது பிரதம சிவ்யஜீ ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்று பாத்திரைப்பொழுது நடித்தசெபல்களைப்பல்லாம் எடுத்துரைத்து சோகாதர சங்கியாசிகளைக் குதூகலிக்கும்படிசெய்தார். சிலங்கட்களுக்குப்பின் சுவாமி மறுபடியும் தீர்த்தயாத்திரைக்குச் சுவாமி அகண்டானந்தரூடன் சென்றார். யாத்திரை செய்யும்பொழுது கடுமையாக வருத்தமாகியிருந்தார். சுவாமி உயிர்துறந்துவிடுவார் என எல்லைரும் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது ஒரு வயோதிபசாது சடிதியாகத்தோன்றி மருந்துகொடுத்து சுகப்படுத்தினார்.

(தொடரும்.)

முன்னர் நாம் பெறமாட்டோம் என்று எண்ணி பிருந்ததவ்வெவ்வோ அவ்வற்றை யெல்லாம் பெறப்போகின்றோம். “சைவபோதினி” புது உலகத்தை ஆக்கித்தரப்போகின்றது இந்தக்குறுத்த ஸியும் பெருத்தலையும்போல் அகப்பொருட்டுறையிலும் ஒருமுறை இருக்கின்றது. அதையும் எண்டுக்காட்டுகின்றேன்.

ஒருதலைவன் காமத்தால் துன்பம் அடைகின்றன. ஆற்றுமை உண்டாகின்றது. உண்டாகி பெருகு பெருகென்ற பெருகுகின்றது. பெருகிவிட்டது; பெருகுதற்கு இனிமேல் இடமில்லை என்று கூறும்படிக்கு வக்குவிட்டது. தோழி யாதொன்றும் கூறுது நிற்கின்றன. நானாம் அவளை விடுகின்றில்லது. தலைவனுடன் நெருங்கிப் பழகிப்பையால் நானாம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து கொண்டுபோகின்றது. குறைந்து விட்டது. குறைவதற்கு இனிப்பிடமில்லையென்னும்படி வந்துவிட்டது. இந்தநிலையினை இறைப்பு ரகப்பொருளுறையாசிரியர் அழகாகக்காட்டுகிறார். தலைவன் தன்னுற்கூடியமைப்பும்பார்த்தும் தோழி பிடமிருந்து ஒரு-அமைதித் திரும்-மொழியையும் பெற்றில்லன. ஆகவே, அவன் மடலேறித்தன்குறையை முடிப்பதற்குத் தீர்மானித்துக்கொண்டான். எருக்கம் மூமாலையைத்தலையிற்குட்டுகிறார். பளைமடலாற் செய்யப்பட்ட(கருக்குகள்பொருந்திய) குதிரையில் ஏறகிறார். பிறரால் இழுக்கப்பட்டு (தன் தலையின்படத்தையும் தன்பெயரையும் எழுதி தான் பிடித்துக்கொண்டு) அவளிருக்கும் வீட்டுப்பக்கம் செல்கின்றார். இவ்வாறு செப்தலால் அவன்தன்விழுப்பத்தை நிறைவேற்றுவான் என்பது அவனுக்குத் தெரிந்ததோன்று. கந்தபுராணத்தில் அகப்பொருளையும் அழுகு அமைத்துகவிய கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் இச்செபலினைக்காட்டிய மூறைமையைக்கவனித்துப் பார்ப்பது நல்லது.

‘தோட்டின் மீதுசெல்வியிழியுடைய தோகையோடென்கூட்டிடாயெனிற் கீழ்த்தினிலாக் கவள்கோலங் [னைக்கீட்டிமாடலேறி நுழைந்ததெருவதனி லோட்டுவேனிது நாளையான்செய்வதென்றுரைத்தான்.

தோட்டின் மேற் செல்லுங் கண்களையுடையாய! (நின்) தலைவியோடு என்னைக்கூட்டிடாயேல், அவனது கோலத்தைக் கிழ்யில் எழுதி, (பளை) மடலாலைத்திரையிலேறி, நுமது ஊர்த்தெருவிலே (யதனை) மூர்வேஷ்; இதுநாளைக்கு நான் செய்யப்போவது என்று சுப்பிரமணியக்கடவுள் தோழிக்குச், சொன்னார் என்பதுபொருள்.

4ம் பக்கம் பார்க்க.

# சௌ போதினி

சீரமாதிரு மாசிமீ கங்கி

## மலர்ந்ததிம் மலரும்.

பூரணராஸ் 'சௌ போதினி'யின் இரண்டாம் மலரின் இதழ்கள்பன்னிரண்டும் ஒவ்வொன்றும் அவிழுந்து இந்தமாதம் முழுமலராய் விட்டது. இனி இம்மலர்போகப் புதுமலர்தோன் றுங்காலம் வருகின்றது. அது நம் புதுவருடத் தோடேயே ஆரம்பமாகின்றது.

இதுகாறும் இம்மலருக்கு சந்தாவேன் னும் நீரூற்றி வாடாதபடிதாபரித்த கேயர்களுக்கு இறைவனது ஆசீர்வாதம் கிடைப்பதாகு.

இரண்டாம் மலரைக் காத்துதவியதுபோலவே அடுத்துவரும் மலரையும் ஆதரிக்குமாறு அன்பர் களைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சந்தா நண்பர்களிற் சிலர் இன்னும் இரண்டாம்மலருக்குரிய சந்தாவைச் சேலுத்தவில்லை. இவர்கள் மனங்கோணது இப்பத்திரிகையை ஆதரிப்பதால் எவ்வாறு தாழும் நன்மையடைந்து மற்றவர்க்கும் நலம்புரிபவராவர் எனில், ஆதாவு அதிகமுண்டாயின் பத்திரிகையை நடத்தக்கஷ்டமிராது. நல்லவில்லயங்களை பணங்கொடுத்தே தனும் பெற்று பிரசரிக்கலாம், அப்பொழுது பல மும் அவாவுடன்படித்துப்பலன் அடையக்கூடும். அன்றியும் இதனால் வரும்லாபத்தை பக்திரிகையைத் திருத்துவதிலும் எஞ்சிடதை சைவப்பிரகாச சபையார் இதுகாறும் இடையிடையே செய்வித்து வந்த பிரசங்கம் முதலிய சற்கருபங்களிற்சௌவிடலாம். இன்னீராண்ண நற்கைங்கரியங்கள் நடைபெறப் பணாதவிபுரிபவர்கள் புண்ணியத்தைச் சம்பாதிப்பார்கள் என்பதை மறுக்கவும்போமோ? ஆகையால் அன்பர்கள் இப்பத்திரிகைக்குதவும் பணம் விறைகாது உண்மையானபயனைக் கொடுக்குமாதலினால் தாங்கள் சந்தாதாராய்ச்சேர்வதுடன் நில்லாமல் தங்கள் நண்பர்களையும் சேந்துக் கொடுப்பீர்களென்றும்புகிறோம்.

## “தோகையோடென்னைக் கூட்டிடாயெனில்”

(3ம் பக்கத்தோடர்ச்சி)

தலைவர் அப்படிச் சொல்லியது தான் தாமதம் தோறி பயக்குவிட்டார். அவைக்கிதரும் வார்த்தையொன்றும் முன்னர்புகலாத் தோறி இன்வருமாறு கூறுகின்றானெனக்கீப்பர் காட்டுகின்றார்.

“ஆதிதன் மொழி துலையிகேட்டஞ்சினமயபாக்கு தீயன் றுதண்பனைமடலே றுதனீரிம் மாதவித்தகுர்குமின்மறந்திருமற்றேன் காதன்மங்கையைத்தகுவனென்றேகின்ற கடிதின்”

தலைவரது சொல்லிக்கேட்டு (தமது விழுக்குடிக்கு பெரிய இழுக்குவந்தடையு மென்று) பயந்து: “ஐயரே! நுமக்கு குளிர்ந்த பளை மடலாஸியன்ற குதிரையிலே றுதல் தகாது. நீர் இந்த சூருக்கத்திக்காலில் மறைந்து கொண்டிரும். வான்தலையீடாரை இங்குத் கொண்டு வேன்.” என்று கூறி விரைவிற் சென்றனள் என்பது பொருள்.

‘மடலேற்ப்போகின்றேன்’ என்று கூறி பழுடன், இங்கே, தலைவன் தான் தீனித்தவதப்பெறப் போகிறான். “மூன்றாம் ஆண்டு ஏற்ககப்போகின்றது.” என்றுவடன் ‘சௌ போதினி’ யும் தனது என்னங்களை முற்றுறப் பெறப்போகின்றது என்று நாழும் திடமாகக் கூறலாம். “சமயமா? என்னசமயம்?” என்று கூறுகின்ற இந்தக்காலத்திலும் பருத்தித்துறையில்லவதியும் பெரியோர்களின் தளரா ஊக்கத்தினுளியும், சந்தாநேயர்களது தருமசிந்தனையிலும் எங்கள் “சௌ போதினி” செவ்வனே நடைபெறுகின்றது. அது பல்லாண்டுகாலம் சிவத்தொண்டு புரிந்து கிலவு எல்லாம் வல்லகடவுள் கிருபை புரிவாராக.

நிற்க சைவபோதினிக்கு அதன் உயிர்ச்சீபைக் கோரிவித்தயதானஞ்செப்பதற்குப்பர்கள்மாவர்க்கும் எமது கண்றியும் வாழ்த்தும் உரியதாகுக. இதுவரை உதவியதுபோல வரும் ஆண்டுகளுக்கும் உதவிபுரிந்து ஊக்கமளிக்குமாறு அவர்களைப்பிரார்த்திக்கிறோம்.

யுக்தக்குழப்பங்களால் கலக்குண்டு மெத்தவிழிக்குமிப் பித்த உலக்கு அதைனதருளால் வரும் ஆண்டு நல்லாண்டாக வேண்டுமென்று எம்கித்தங்குடி கொண்ட சிவனெம்மினறையை பணமுறை இறைஞ்சவோமாகி

சடங்!

## ஆலயம்.

(திரு கா. ஆறுமுகம் அவர்கள்)

**உ**லகத்திலே பல சாதியாராஜம் ஆலயம்தாபனம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மரம், மலை, கல்லு அக்கினி, கெங்கை, வேறும் அதிசயக் குறிகள் முதலிய முன்னிலைப்பொருள்களை வணக்க நிலையங்களாகவைத்து வழிபாடு ஆகிகாலத்துள்ளோர் செய்தார்கள். பின் ஆக்குக் கட்டிடங்கள் கட்ட ஏற்பட்டகாலத்தில் ஆலபங்கள் ஏற்பட்டன. நம்மைச்சுற்றிவர உள்ளவைகளாற்கவரப்படும் உணர்ச்சியையும் உட்சக்திகளின் தன்மையையும் அமைத்து ஆலயம்தாபனம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எமது தேக அமைவான ஆலயம். இப்புகைக்காரணங்களாலும் செய்தைக்கக்காரணங்களாலும் அமைந்துள்ளது.

சிலசாதியார் வெளிச்சக்திகளாலேற்றகாரணங்களை அமைத்தும் சிலசாதியார் உட்சத்தியால் உள்ளகாரணங்களை அமைத்தும் ஆலயம் உண்டுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

பிந்திய காலத்தில் ஏற்பட்ட சாதியார் முதல் வெளிச்சக்தியாலேயே கவரப்படுவார்கள் முந்திய சாதியார் முதல்தாங்களும் வெளிச்சக்தியாற்கவரப்பட்டுக் காலம்செல்லச் செல்ல உட்சக்திகளின் அனுபவஞானத்தால் மெய்மைகண்டு வணக்கமுறைக்குள்ள ஆலயம்தாபனம் செய்தார்கள்.

பொதுவே தேக அடைவான ஆலயத்தில் உட்பகுதியில் ஏற்படும் சர்வகிருத்தியங்களும் தேகத்தினுள் நின்றியங்கும் பிராணசக்தியின் பாவனையைக் குறிக்கும். வெளிச்சக்திகளால் அறியப்படாத முற்செனை சம்பந்தம் இசீசனன் நிகட்சி பிறசெனன் விபரம் இறப்புப்பிறப்பு முதலியவகளின் உண்மையை உட்சக்தியாலறிந்து குறிப்புகள் ஏற்படுத்தி ஆலயம்தாபனம் செய்து அவைக்கு விவரம் அறியவும், அறிந்தவர் சாதித்துப் பழக்கக் கொள்ளவும் பலவகையான பிராணங்கள் அமைந்துள்ள ஆகமமுதலிய நூல்களுண்டு.

ஆலயத்துள் மூலவர் அறிவையும் உர்சவர் மனதையும் குறித்துள்ளது. ஆலயத்துள்ளுங்கள் மூர்த்தங்கள் தேகத்துள் பிராணசக்திதாக்கமாய் நிர்கும் நிலபங்களைக்குறிக்கும்.

மனத்தை ஒரேவழிப்படுத்துவதற்கு செனி, காது, வாய், மூக்கு, மஞ்சம், மூலராய் உணர்ச்சைகளை விசேஷமாய் பல்காரணங்கள் கொண்டு நியமித்து ஆலயம்தாபனம் ஏற்பட்டது.

வருடத்துக்கு ஒரு முறைகடக்கப்படும்திருவிழாக்கள் ஒவ்வொன்றும் குறிக்கும் கோடக்கங்களும் கொடியாறுமென்ன ஆம் தாங்காலோகணம் கொடியிருக்குமென்னும் அவரோகணம் என்னும் முறைகளைச்சால்திருக்கும்களால் அறியலாம்.

ஆலயவணக்கம் எப்பொழுதும் அவசியமாம். ஆனால் போசனம் உடை நடை பால்ஜீஸ் எப்படிக்காலத்துக்குக்காலம் வித்தியாசப்பட்டு வருகிறதோ அப்படி ஆலயவணக்கமுறைகளும் இக்காலத்தில் சற்றீற வித்தியாசப்படும்.

முன்னிலைப் பொருளாசிய ஆலயத்துவார்த்தங்களை அறியக் கற்பாதுள்ள கலஷச்சாலைகளில் சொற்பகோம் அத்தொடர்பான அறிவை அறியச் செய்வது ஆன்மாந்தர்மதத்துக்கு ஒருவழியாம். அவ்வகை அறிவு வளர்த்த வருபவற்கு உலகஉற்சாகங்ம் ஏற்படுத்துதல் அவசியமாம்.

## திரிகுகும்

தும்பளை, பாலபண்டிதர் திரு. வ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள். (முற்றிருட்சர்ச்சி)

சேல்வழுடையவர்கள் மூவர்.

காவோட்ரக்குளம் தோடோனும், நாவிலோதி வேதங்களென்லையைக்கரைகண்ட பார்ப்பானும், தீயகழியைக்கடந்து தனக்கு இசைவதறின் பகுத்தண்ணும் ஒரு வனும், ஆகியிடம்மூவரும் செல்வத்தையுடையவரென்று சொல்லப்படுவர். (70)

சோலையைவத்து அறநிதிக்குரிய குளத்தினைத் தோண்டினவனும், நாவிலோதி வேதங்களென்லையைக்கரைகண்ட பார்ப்பானும், தீயகழியைக்கடந்து தனக்கு இசைவதறின் பகுத்தண்ணும் ஒரு வனும், ஆகியிடம்மூவரும் செல்வத்தையுடையவரென்று சொல்லப்படுவர்.

கண்ணேல் பார்க்கத்தகாதன மூன்று.

உடுத்தாடையில்லாதார் நீராட்டும் பேன்டீர் நோடுத்தாண்டவைப்போர் புகலும்-தோடுதலிக்கும் ஆஸ்தையுடையவர் நல்துறவும்-இம்முன்றும் காணவரியவேள்கண் (71)

உடுக்கப்பட்ட ஆடை இல்லாதவராகி ஸ்ரோதை லும், பெண்டுகள்பிறரோடு வழக்குத்தொடுத்துச் சமையின்கண்ணே போர்செய்வதற்குப்படுத்தலும் டீர்க்குக்கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்ற ஆண்மையையுடைய பவரது வறுமையும் ஆகிய இம்முன்றும். என்கண்கள் பார்க்கத் தகுவனவல்லவாம். (தோடரும்.)

## “கடவுளைக் காட்டு”

( மு 3)

குன்றுரீர் என்னுங் கிராமத்திலே சிவனடியான் என்ற ஒரு ஏழைக்குடியானவன் வசித்துவந்தான். தன்பெயருக்கிணங்க அவன் சிவபெருமானிடத்தில் இடையெடு அன்புடையவன். எத்தொழிலிலைச்செய்தாலும் ஏதவத்தைப்பட்டாலும் சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்திருப்பான். நித்தமும் பந்தியுடன் தேவாலய தெரிசனம் செய்வான். வறியவலுமிழும் தன்னாலானதருமானும் செய்துவந்தான் ஊரவர்கள்யாவரும் அவனை மதிப்பாகவே நடத்திவந்தார்கள்.

குன்றுரூக்கருகாமையில் குளத்தூர் உண்டு. குளத்தூரில்கொஞ்சம் ஆங்கிலங்கற்றவனும் நவாகரிகம் தெரிந்தவனுமாகிய சொக்கநாதன் இருந்தான். இவன் “நானே பரப்பிரமம் பஞ்சபூதசேர்க்கையினால் இவ்வடம்புதோற்றியது. இன்பதுன்பமெல்லாம் சந்தர்ப்பநிகழ்ச்சியால் நடைபெறுகின்றன வேபொழிய கடவுளின்னியதியொன்றுண்டோ? முதல் கடவுளிருந்தால் ஸ்லவோ மற்றவைகளை நம்பவேண்டும்.” என்றுயாவருடனும் வாதாடுவான். எவரும் இவனுக்கு விடைப்பகரத்தெரியாது விழிப்பார்.

ஒருநாள் குன்றுரீரில் உள்ள தம் இனத்தாரைக் கானும்பொருட்டு சொக்கநாதன் குடும்பத்தார்யாவரும் அங்குபோயிருந்தார்கள். சொக்கநாதன் வீதிகளில்சென்று கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் கோயிலுக்குப்போவாரையும், கடவுள், சமயம் முதலியவற்றைப்பற்றிப்பேசுபவர்களையும் வழக்கம்போல் வாதுக்கிழுத்தான் அவர்களிற்கிலர், “உமக்கு நியாயன் சொல்ல எம்மாவியலாது. ஆனால் ஏதோகடவுள் உண்டென்ற நம்பிக்கை மட்டும் நமக்குண்டு”, என்றார்கள். சிலர் சிவனடியானுடைய இல்லத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, “அங்கேவசிக்கும் சிவனடியான் மிகுந்த பத்திமான். அவனை விசாரியும்” என்றனர். உடனே சொக்கநாதன் அத்திசையை நோக்கி நடந்தான். சிவனடியானும் இவனை வரவேற்கவருவான்போல தன் வீட்டிலிருந்து கோவிலுக்குப்போகப்புறப்பட்டு வெளியேவந்தான்.

வந்தவனை சொக்கநாதன் வழிமறித்து, “நீர் பெரியபத்திமான் என்று இங்குள்ளார் சொல்லுகின்றனர். இப்போகோவிலுக்கா போகின்றீர்? என் இந்தப்பூச்செல்லாம்? கடவுள் ஒன்று உண்டென்று நம்புகிறோரா? இதெல்லாம்...”: என்று சொற்களை அடுக்கிக்கொண்டு போக, அடியான்வாயில் சாந்தமான புன்முறுவல் உதித்தது, இதைக்கண்டதும் சொக்கநாதனுக்கு, (தன்

ஜை ஏளனஞ்செய்கிறுன்று) ஆத்திரமுண்டானது. ‘எது மென்னம்? இப்போதான் உண்ணால்விளக்கிட்டு? கொஞ்சம் வாயைத்திறந்தாலென்ன? நான் சொல்வது பிழையென்றால் செய்துக்காட்டுவாயா? என்று அதடிட்டுன்.

அடியான், “தம்பி; ஆத்திரப்படாதீர். கடவுளைக் காட்டுவது கஷ்டமான காரியமல்ல. நீரிப்போ எங்கே யிருக்கிறீர். அதைக்காட்டும், நான் அங்கே கடவுளைக் காட்டுகிறேன்” என்று சர்வசாதாரணமாய்ப்பேசினான்.

சொக்க நாதனுக்கு ஆச்சரிமாய்விட்டது. நான் இதுகாறும் ‘இல்லை’ என்ற கடவுளை இவ்வளவுக்குலப்பமாய்க் காட்டிவானென்றது புதுமையல்லவா! “சரி அதோ அருணசலம்பின்னோவீட்டில் தான் இப்போ இருக்கிறேன். வாரும்” என்று இட்டுச்சென்றுன்.

வீட்டுக்குப் போனதும் அங்கிருந்தோர் யாவரும் இருவரையும் வந்து சூழ்ந்தனர். சிவனடியான் “இவர்கள் யார்?” என்றுகேட்டான். சொக்கநாதன் ஓவ்வொவரையும் சுட்டிச்சுட்டி, “இவர் என்தம்பி, இவர் என்தமையன், இவர்ச்கோதரி, இவர் தந்தை” என்று சொல்லிக் கொண்டுபோனான். சிவனடியான் அவனைதோக்கி, “தம்பி, இவர்உமது தந்தையென்று உபாக்கு எப்படித்தெரியும்? உமது மாதா உம்மை இவருக்குத்தான் பெற்று என்பதற்கு ருசுக்குது!” என்றுமிகுவும் ஆறுதலாகக்கேட்டான்.

இடியேறுண்ட நாகம்போல் பிரமிப்படைந்து சொக்கநாதன் மிரள் மிரள் வீழித்துக்கொண்டு நின்றுள்ளனர். அடியான் அவனைப்பார்த்து, “தம்பி, இந்த ஒரு சிறு பிறவியிலேயே உமது தந்தையை இன்னுரென்று தெரிய முடியாத நீர், பல்லாயிரம் பிறவிகள் தேர்தும்சகல ஆன்மாக்களுக்கும் அருமைத்தந்தையும் தாயுமான இறைவனை எங்களும் உணர்ந்தறியப்போகிறீர்? மெய்யானிகளின் ஞானக்கண்ணுக்கு தமது தன்மைகளை உணர்த்தியும், அவர்களும் உலகமும் உய்ந்துபோமாறு அவர்கள் எண்ணியவாறு உருவத் திருமேனிகொண்டு ஞானக்கண்ணுக்குக் காட்சியளித்தருளியக்கருணை ப்பெருவள்ளிலை இனிமேலாகுதல் உண்டென்றுமாங்மீ உய்வைத்தேடும். ரான்போய்வருகிறேன்.” என்றுசொல்லி அவ்விடம் விட்டகன்றனன்.

அன்றுமதல் சொக்கநாதன் கடவுள்வழிபாட்டில் ஈடுபட்டவனைக் மற்றவர்களுக்கு ஒருமுன்மாதிரியாக நடந்துவந்தான்.

(இக்கதையில் வரும் பேயர்கள் எவரையும் தறி ப்பனவல்ல)

சுபம்!

## ஜாவாவிலுள்ள ஒரு சின் கோடு தோட்டக்காட்டைக் கண்ட விபரம்.

கூதாரப்பதுத் தெவித்தலைவர் டாக்டர் எஸ், எம்.

சேல்லப்பா O. B. E. அவர்கள்

ஜாவாவிலத்தில் எழுதியது.

(அரசாங்கவைத்திய சுகாதாரப்பதுத் வேளியீடு)

**து**டியேற்ற நாட்டு விவசாய மிருக சுகலீவ சபையாரால் குடியேற்றகாடுகளில் சின்கோனபையிர் செய்வதைப்பற்றி ஆராய நியமிக்கப்பட்ட கிளாச்சபையார்தபது அறிக்கையில் “தற்சமயம் உலகத்திற்குத்தேவையான குழினையினில் 100க்கு 90பஞ்கு ஒல்லாந்த இந்திய தீவுகளால் அளிக்கப்படுகின்றது, உலகத்திற்குத்தேவையான அளவிலும்பார்க்கக்கூடியதொகைகுழினையினை அவைகளால் உதவக்கூடும் என்றுசொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

மலேரியாக்காய்ச்சலாற் பீஷ்க்கப்பட்ட. உண்ணப்பிரதேசங்களில் வசிப்பவர்கள் எல்லோரும் சின் கோப்பையிர் செய்யும்வகையை அறியவிரும்புவார்கள். சென்ற ஆவணி மாசம் ஜாவாவிலுள்ள பன்டோங் என்னுமில் கூட்டப்பட்ட சுகாதார மகாநாட்டுப்பிரதி நிதிகளுக்கு ஒல்லாந்த இந்தியதீவுகளின் அரசாங்கச் சின்கோனத் தோட்டக்காடொன்றைப்பார்க்கச் சந்தர்ப்பங்கிடைத்தது. பன்டோங்கிலிருந்து ஏற்க குறைந்து 45 கிலோமீட்டர் தூரத்திலுள்ள இத்தோட்டக்காட்டைப் பார்த்தவர்களில் இதை எழுதுபவரும் ஒருவர். அத்தோட்டக்காட்டு மேலதிகாரி எல்லாப்பிரதிதிகளுக்கும் முழுஇடத்தையுள் சுற்றிக்காண்பித்தார்.

இத்தோட்டக்காடு நீர்மட்டத்திலிருந்து 5000 அடியரத்திலும் மழை 100 அங்குலத்துடனும் உள்ளது. இதில் 2400 ஏக்கர் நிலத்தில் சின்கோனபையிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஜாவாவிலுள்ள சுமாத்திராவிலுள்ள சேர்க்கு ஏறக்குறைய 45, 000 ஏக்கர்நிலத்தில் சின்கோனபையிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சின்கோனமரம் ஆகியில் தென் அமெரிக்காவிலேயேகாணப்பட்டது, ஏறக்குறைய 300வருஷங்களுக்கு முன் அதைக்கண்டுபிடித்த காலத்தொட்டு உலகம் முழுதும் தென் அமெரிக்காவையே குழினையிலுக்கு நம்பியிருந்தது. சுற்றேறக்குறைய 80 ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரிட்சினா, டச்சு அரசாங்கங்கள் தென் அமெரிக்கா

விலூள்ள கின்கோனுக்காடுகளில் இம்மரங்கள் குறைந்துவருவதைக்கண்டு இம்மரங்களை இந்தயாவிலும் ஜாவாவிலும் உள்ள பண்ண நிச்சயித்தார்கள். உலகத்திற்குத் தேவையான குழினையினில் 100க்கு 90பஞ்கு டச்சு தோட்டக்காடுகளிலிருந்து வருகின்றதென்பதை அறிந்தால் அவைகள் எவ்வளவு முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றனவென்று ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

இம்மரத்தை விதையிலிருந்து உண்டாக்கிக்கடைசீயில் பட்டை உரித்தெடுக்கும்வரைக்கும் செய்துவரும் நடவடிக்கைகளைத் தூரக்கீழ்தேச சுகாதாரமகாநாட்டுப் பிரதிசிதிகளுக்குத் தோட்டக்காட்டிற் காண்பித்தார்கள்.

சின்கோனமரம் பூர்க்கப்பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்கள் செல்லும், விதைகள் தட்டையாகவும் லேசான மஞ்சள்நிறமாகவும் இருக்கும். ஒருவிதையைப் பூதக்கண்ணுடையும்பார்த்தால் மூன் ஹிரிவுகள்புலப்படும் “கிறகு” என்றழைக்கப்படும் வெளிப்பாகம், இது விதை அதிகம் தூரத்திற்குப்பறந்தபோக உதவுகிறது (2) விதைவளர்ந்து மரமாகும் முதல்வாரத்திற்கு உணவாகாத்தவுகிற நுப்பாகம் (3) விதையாகிய கருநிறநுப்பாகம்.

விதைகளைத் தேவிதல்.

விதைகளை அனுப்புவதற்குமுன் அவைகளைத் தோட்டத்திற் தெரிவிசெய்கிறார்கள். மேற்பாகத்தைக்கண்ணுடியாற்கொண்ட பதிவான மேசைகளின் மூன் பெண்கள் இவ்வேலையைச் செய்கிறார்கள். கண்ணுடிகளின் கீழ்ப்புறந்திலிருந்து வெளி சி சி சம் காட்டப்படுகிறது. ஒவ்வொரு கண்ணுடியின் மூன் னு ம் இருபெண்கள் வேலைசெய்கிறார்கள், மேலே விதைகளைத்துவி ஒருஇறகால் தெரி கிரூர்கள், கிழிருந்து வெளிச்சம்வினாவதால் விதைகளின் குணகுணங்களை வேலையாட்கள் கிரகிக்கழுதியும், மரமாய் முளைக்குஞ் சக்தியிலேயே விதையின்மதிப்பு தங்கிமிருக்கிறது. விதைகளை முளைப்பதற்கு வட்டவடிவானபருத்தித் துண்டங்களில், ஒவ்வொன்றை 100 பாகமாய்ப்பிரித்து ஒவ்வொருபாகத்தில் ஒருவிதையைநாட்டி. நனைத்து வைக்கிறார்கள். இத்துண்டங்களில், மேற்பாகத்தைப்பறுத்தியால் மூடினகண்ணுடிக்குமாய்களை நாட்டிவைக்கிறார்கள். இத்துண்டங்களைநாட்டு நாட்பார்த்து மூனைத்துவரும்பாகத்தில் ஒரு குண்டுசெய்க்குத்திலைக்கிறார்கள். என்னும் பருத்தித்துண்ட்தை நனைக்கிறார்கள்.

நாட்டப்பட்டைவிதைகளில் 100ல் 90 பத்தொன்பது நாட்களில் மூளைத்தெழுந்தால் அவ்விதைகள்நல்லவையெனக்கருதப்படும். இதற்குக் குறைந்தவிகிதம் மாத்திரம் மூளைத்தால் டீரும் தெரிவு செய்வார்கள்.

### வட-இலங்கைத் தொழிற் கம்பேனி

**நம்முடைய யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு நிலதூல மைப்பீன்** தன்மையாலும் இயற்கைவளங்களின் வறு மையாலும் கமத்தொழில் நாடாகவே இருக்கின்றது. ஆதலால், நாந்தாட்டவர் கமக்காரர்களாகவே இருக்க வேண்டுமென்றது. வெருகாலங்களுக்கு முன்பு தொட விகியே நமது முக்கியமான பயிர்த்தொழில் புகையிலீச் செய்கையாகவே இருந்து வந்தது, மலையாளத்தில் புகையிலீயின் விலைமதிப்புத் தாழ்ந்ததோடு நமது நாட்டின் கமக்காரர் நிலைமையும் நகைப்புக்கிடமாய்விட்டது. இதுதான் இப்படியிருந்தாலும்: படித்தவாலிபர் கூட்டத்தின் நிலைமை இதிலும் கேவலமான நிலைமையன்றே அடைந்து விட்டது! இலங்கை அரசினரால் அவர்களுக்கு முயற்சி ஏற்பாடு செய்யவியலாத ஆகவே, அவர்களுட் பெரும்பான்மையானேர் வீதிவழியே-நெற்றவறியவராய். பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்து கொண்டு-திரிகின்றனர். அவர்கள் தேசத்தின் நிலைமையோ, அன்றேல், கல்வியின்தன்மையோ, தமது முன் நேரைப்போலக் காங்ததொழில் செய்து வாழ்ந்து இடங்கொடுப்பதற்கில்லை. நம்முடைய நாட்டில் குற்றம் (கொலைமுதவியன) மலிந்ததற்குக்காரணங்கள் எனக் கூறப்படுவன படித்தோர் தொழிலின்றித் தெருவழியே திரிதலும், நாட்டினரது ஒற்றுமையின்மையுமேயாம். மேன்ட்டவர் அடைந்த உன்னத நிலைக்குமுக்கிய காரணம் தம்மவர்மேற் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைதான் என்பதை நாம் கண்ணார்க்கண்டுவருகிறோம். நாமும், நம்ம வர்மேல் நம்பிக்கை கொள்ளும்வரையும், எடேற்றமுடியாது. எமதுநோக்கு குறுகியதாயிருக்கின்றது: “என் வீடு, என்காசு” என்ற அளவிலேயல்லவா இருக்கின்றோம்!

இவற்றையெல்லாம் நன்கு தெரிகின்த சிலபெரியோர்கள், பருத்தித்தறையிலே, வட-இலங்கைத் தொழிற்கம்பெனி<sup>1</sup> ஒன்றை அமைக்க முன்வந்தறுக்கின்றார்கள். அவர்களது நோக்கம் மிகவிரிந்தாய் இருக்கின்றது. அவர்கள் இடையில் நேரலாகும் தடைகளை. கீகி நம்முடைய நாட்டின் “உயர்ச்சி” வேண்டி முயற்சிப்பார்கள். “முயற்சி திருவினையாக்கும்”

### சுகாதார சனசமூக சேவைச் சங்கம்.

வடமராட்சிப்பகுதியில்சுகாதாரசனசமூகசேவை புரியும் சங்கமொன்று ஸ்தாபிப்பதற்காக, வடமராட்சி வாசிகள் சேர்ந்த ஓர் கூட்டம், 1940ம் ஆறு பங்குநிமீ 1ம் தேதி (1-3-1940) வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 4-30 மணிக்கு பருத்தித்தறை ஹாட்லிக் கல்லூரிமண்டபத்தில், நியாயதுரந்தரர் திரு. ந. பொன்னையா அவர்களது தலைமையின்கீழ் நடைபெற்றது. அத்தருணம் யாழ்ப்பாணந்திலுள்ள பெண்கள் சுகாதாரசங்கக் காரியதரிசி ஸ்ரீமதி, மூலியஸ் டெலிப்ஸ் அவர்களும் புத்தர் சுகாதார நிலையத் தலைவர் ஸ்டார் கேயிடன் அம்மா அவர்களும், யாழ்ப்பாணப்பகுதச் சுகாதார வைத்திய உத்தியோகத்தர். திரு. S. E. துரையாசா அவர்களும் சொற்பொழுவாற்றினர்கள்.

முற்பக்கத்தொடர்ச்சி

தங்கத்திலும் விலையுயர்த்து:

சின்கோனைவிதைகள் தங்கத்திலும் விலையுயர்வான வை. சின்கோனைப்பயிரைப்பற்றி ஒல்லாந்த இந்திய யதீவுகளின் அரசாங்கத்தார் மிகவுஞ் சிரத்தையெடுக்கிறார்கள். தெரியப்பட்ட முதற்றரச் சின்கோனைவிதைகள் ஜாவாத்தேசத்தவருக்கே விற்கப்படும். சுமாத்திராவுட் புகையிலீவிதைபோல் அவைகளை வெள்ளாடுகளுக்கு அனுப்பமுடியாமற் தடைசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாந்தரவிதைகளை அரசாங்கந் மோட்டக்காடுகளில் விதைப்பார்கள்.

இதற்கெனப் பிரதித்தேயக்மான வளர்ப்பிடுஷனங்களில் முளைக்கலைப்பார்கள். ஒருசதுபரமீட்டரில் கிரோமிலிக்கலைப்பார்கள். ஆனாமாதம் சிறுமரங்களைத் தென்னேலையால் வேயப்பட்ட பெரிய வளர்ப்பிடுஷனான்களுக்கு மாற்றுவார்கள். இங்கே ஒருவருக்கு அவைவக்கப்படும் மரங்களைத் தோட்டக்காடுகளில் நாட்டக்கடிய பருவம் வருவதற்கு 18மாதங்கள் ஆகும்

முதலாம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

எற்படுவதுமுண்டு. அவ்விதம் பிரக்களை ஏற்பட்டவர்கள் சீலர் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய நண்பர்களில் ஒருவருக்கு கூர்வ ஜூப்பாகப்கம் ஏற்படும், எனக்கு அதன் விருத்தாந்தங்களை பின்வருமாறு எழுதி யலுப்பினார்:

‘நான் என் மனைவியுடன் வாங்காஸ்டர் நகரத்தில் வசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, வங்காஸ்டர் கோட்டையைப் பார்க்க வேண்டுமென்று என் மனைவியிருப்பக்கொண்டாள். நான் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு கோட்டையைப் பார்க்கச் சென்றேன். கோட்டைக்குள் நுழைஷ்டதும், எனக்கு அந்த கோட்டையின் அமைப்பெல்லாம் நூடசம் வந்துவிட்டது.

‘இந்த இடங்களை நான் முன்னதாகப் பார்த்ததுபோல் எனக்குத் தோன் முக்குறுது என்று நான் என் மனைவியிடம் சொன்னன். இதோ இந்த வழியாகச் சென்று வாதுபக்கம் போனால் கடைத்தெரு இருக்குமென்றும், அக் கடைகளில் ஒன்று மிட்டாய்க்கண்ட என்றும் அடையாளம் சொன்னேன். நாங்கள் அந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்த்ததும், கான் முன்னதாகச் சொன்னது பிபாலை இருந்தது. இதுமாததிரமல்ல அந்தக் கோட்டையை ஒல்லவெள்ளு மூலம் முடிக்குகளும் எனக்கு ஞாபகத்தற்கு வந்து ஸ்டார் நான் என் மனைவுக்கு அவைகளைச் சொல்லிக் கோண்டே வந்தேன். நான் சொன்னவைலுவரவு என்றும் பழுதுபோகவில்லை. தத்துபம் சொன்ன படியே இருந்தன.

“இந்த அதிசய சம்பவத்தை நான் பல நண்பர்களிடம் தெரிவித்தேன். ஒரு டாக்டர் நண்பரிடமும் தெரிவித்தேன். அந்த டாக்டர் ‘அது மிதுரார்ஜ்சிதவாசனை என் முவியாக்கியானம் செய்தார்

= முத்துவுதான்